

Rozważania Biblijne – 2 kwietnia 2023

Ewangelia według Mateusza 27, 45 do 54

Od godziny szóstej mrok ogarnął całą ziemię, aż do godziny dziewiątej. Około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: «Eli, Eli, lema sabachthani?», to znaczy Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? Słyszając to, niektórzy ze stojących tam mówili: «On Eliasza woła». Zaraz też jeden z nich pobiegł i wzięwszy gąbkę, napełnił ją octem, włożył na trzcinę i dawał Mu pić. Lecz inni mówili: «Poczekaj! Zobaczmy, czy przyjdzie Eliasz, aby Go wybawić». A Jezus raz jeszcze zawołał donośnym głosem i wyzionął ducha. A oto zasłona przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół; ziemia zdrząła i skały zaczęły pękać. Groby się otworzyły i wiele ciał Świętych, którzy umarli, powstało. I wyszedłszy z grobów po Jego zmartwychwstaniu, weszli oni do Miasta Świętego i ukazali się wielu.

Pierwsze czytanie - z księgi Izajasza 50, 4-7

Pan Bóg Mnie obdarzył językiem wymownym, bym umiał przyjść z pomocą strudzonemu, przez słowo krzepiące. Każdego rana pobudza me ucho, bym słuchał jak uczniowie. Pan Bóg otworzył Mi ucho, a Ja się nie oparłem ani się cofnąłem. Podałem grzbiet mój bijącym i policzki moje rwącym Mi brodę. Nie zasłoniłem mojej twarzy przed zniewagami i opluciem. Pan Bóg Mnie wspomaga, dlatego jestem nieczuły na obelgi, dlatego uczyniłem twarz moją jak głaz i wiem, że wstydu nie doznam.

- Czytany dziś fragment pochodzi prawdopodobnie z szóstego wieku przed naszą erą, a zatem z czasów niewoli babilońskiej.
- Są to słowa pociechy i umocnienia, skierowane do narodu wybranego, przesładowanego w niewoli. Izajasz przypomina, że są oni nadal wybranymi przez

Boga i że On liczy na nich. Izajasz opisuje te niesamowite relacje między narodem wybranym i Bogiem.

Relacja narodu wybranego z Bogiem charakteryzuje się:

- **Sluchaniem Słowa Bozego.**

Często występujące zwroty dotyczące słuchania to: “otwarte uszy”, “słuchaj Izraelu”...

W języku biblijnym czasownik “*sluchac*” oznacza “*ufac*”, ufać Bogu, Jego słowom, zawierzać się Jego woli...

Prorocy wielokrotnie powtarzają słowa zachęty, by naród wybrany zawsze ufał Bogu, bez względu na to, co się dzieje w ich życiu. Kilka wieków później święty Paweł napisze: *“Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według Jego zamiaru.” (Rz 8,28)* Bóg bowiem może wyprowadzić dobro z każdego trudnego doświadczenia, z każdego objawu nienawiści, z każdego rodzaju prześladowania – On, który, udziela siły przebaczenia, który prowadzi ze śmierci do zmartwychwstania...

- **Wzajemnym zaufaniem.**

- Bóg ufa swemu słudze i powierza mu misję. Z drugiej strony sługa z ufnością akceptuje misję. To zaufanie daje konieczne siły do wytrwania w czasie nieuniknionych przeciwności czy prześladowań.

“Bóg otworzył Mi ucho » - To oznacza, że “słuchanie” czyli “zaufanie” jest darem. Ufnosc jest darem Bozym, źródłem odwagi i śmiałości w służbie ludziom.

“*Podałem grzbiet mój bijącym i policzki moje rwącym Mi brodę. Nie zasłoniłem mojej twarzy przed zniewagami i opluciem. Pan Bóg Mnie wspomaga, dlatego jestem nieczuły na obelgi... »*

- Każdy prawdziwy uczeń Boży jest zawsze prześladowany. Prorocy są rzadko doceniani za życia...
- Izajasz przypomina swym współczesnym, że każdy kto prawdziwie i wiernie « słucha » Słowa Bożego, prędzej czy później zaczyna komuś przeszkadzać... bowiem jego nawrocenie wzywa czy zaprasza innych, by się nawrocili. Niektórzy to czynią, a inni nie chcą i wyrażają to w różnych formach prześladowania. Słowa *“jestem nieczuły na obelgi (...) uczyniłem twarz moją jak głaz”* wyrażają odwagę i zdecydowanie wypełnienia misji do końca. Nie chodzi tu o pychę ale o czyste zaufanie Bogu, który jest zawsze wierny i zawsze przychodzi z pomocą. To On umacnia prześladowanych, dodaje sił osłabionym...

PSALM 22, 2, 8-9,17-20,22b-24

*Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścić?
Daleko od mego Wybawcy słowa mego jęku.
Szydzą ze mnie wszyscy, którzy na mnie patrzą,
rozwierają wargi, potrząsają głową:*

*«Zaufał Panu, niechże go wyzwoli,
niechże go wyrwie, jeśli go miłuje».
Bo [sfora] psów mnie opada,
osacza mnie zgraja złoczyńców.*

*Przebodli ręce i nogi moje,
policzyć mogę wszystkie moje kości.
A oni się wpatrują, sycą mym widokiem;
moje szaty dzielą między siebie
i los rzucają o moją suknię.*

*Ty zaś, o Panie, nie stój z daleka;
Pomocy moja, spiesz mi na ratunek!
wybaw mnie od lwiej paszczyki
i od rogów bawolich - wysłuchaj mnie!*

*Będę głosił imię Twoje swym braciom
i chwalić Cię będę pośród zgromadzenia:
«Chwalcie Pana wy, co się Go boicie,
sławcie Go, całe potomstwo Jakuba;
bójcie się Go, całe potomstwo Izraela!*

« Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścić? »

- Trzeba uważnie przeczytać cały psalm, by dobrze zrozumieć te słowa. Często cytuje się je wyrwane z kontekstu. Psalmista w pierwszych zdaniach wyraża swój ból i zalamanie ale w dalszej części tego psalmu dziękuje Bogu, że go wysłuchał i przyszedł z pomocą. W wersecie 25 czytamy :

« On nie wzgardził ani się nie brzydził nędzą biedaka, ani nie ukrył przed nim swojego oblicza i wysłuchał go, kiedy ten zawołał do Niego».

Spiwany dziś psalm nie zapowiada cierpienia Jezusa, mimo że niektóre zdania wydają się opisywać Jego meke :

- « *Przebodli ręce i nogi moje* »

- *“oni się wpatrują, sycą mým widokiem; moje szaty dzielą między siebie i los rzucają o moją suknię”*

Napisany tuż po powrocie z niewoli babilońskiej, a ten powrót do Ojczyzny jest porównywany do cudownie wybawionego od śmierci krzyżowej (właśnie w tamtych latach była to bardzo popularna forma wymierzania kary śmierci), porównywany jakby do zmartwychwstania skazanego na śmierć.

- Słowa mówiące o męce, o ukrzyżowaniu nie są wcale w centrum tego psalmu! Ich rola jest podkreślenie wartości dziekczynienia tego, który został cudownie uratowany.
- Zatem psalm 22 opiewa powrót z niewoli do Ojczyzny: jest pieśnią dziekczynienia. Izrael wspomina w nim cierpienie w niewoli, poczucie zwiątpienia i niemocy...oraz cudowne wybawienie. Jest to psalm - votum, wyznające, że naród wybrany przypisuje swe ocalenie tylko Bogu.

Słowa: *« Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścić? »* znaczą tu: “Dlaczego zostawiłeś nas na pastwę nienawisci naszych nieprzyjaciół?”

A ostatnie wersety psalmu są krzykiem wdzięczności Bogu i dziekczynienia:

“Będę głosił imię Twoje swym braciom i chwalić Cię będę pośród zgromadzenia: «Chwalcie Pana wy, co się Go boicie, sławcie Go, całe potomstwo Jakuba; bójcie się Go, całe potomstwo Izraela! (...°

Dzięki Tobie moja pieśń pochwalna płynie w wielkim zgromadzeniu (...) tylko Jemu oddadzą pokłon wszyscy, co śpią w ziemi, przed Nim zegną się wszyscy,którzy w proch zstępują. A moja dusza będzie żyła dla Niego, potomstwo moje Jemu będzie służyć, opowie o Panu pokoleniu przyszłemu, a sprawiedliwość Jego ogłoszą ludowi, który się narodzi: «Pan to uczynił».

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu
- ks. Ryszard Górski
- 📍 Parafia Notre Dame de Lourdes

9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg

☎ +33 3 88 32 31 60